

Arrest

nr. 306 011 van 2 mei 2024
in de zaak X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 maart 2024,

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Afghaanse nationaliteit, bent u Pashtun, soennitisch moslim en afkomstig uit het dorp Shamsherabad, district Qarghayi, provincie Laghman. U werkte voor de NGO Daccaar (Danish Committee for Aid to Afghan Refugees), waarbij u als "ingenieur" naar dorpen ging en de plaatselijke bevolking advies gaf over hygiëne en gezondheid. Op 15 Hamal 1400 (4 april 2021 volgens de westerse tijdsrekening) was u met twee collega's onderweg naar het dorp Qalay Qazi Nawabad toen u mensen op de weg zag staan ongeveer 200 meter voor het dorp. Zij zeiden u dat er een bom onder een bruggetje geplaatst was. U lichtte de overheid in, na 20 minuten kwamen er mensen die de bom ontmijnden. Vervolgens ging u

naar het huis van de malik, hij verzamelde de mensen van het dorp, u gaf uw eerste seminarie – er waren er drie gepland – en keerde terug naar uw kantoor. Dezelfde dag nog kwamen onbekende mensen naar het dorp die de dorpelingen vroegen wie de bom verkleet had. De dorpelingen vertelden hen dat er mensen van Daccaar gekomen waren die de overheid ingelicht hadden, waarna de bom onschadelijk gemaakt werd en dat u daarna naar het huis van de malik ging. De volgende dag ging u weer naar het huis van de malik die u zei dat de taliban de dag voordien gekomen waren en naar u geïnformeerd hadden. Vervolgens hoorde u van de dorpelingen die uw seminarie zouden bijwonen dat de taliban onderweg waren en ging u terug naar kantoor. Op kantoor vertelde u over de taliban en vervolgens werd er contact opgenomen met het districtshuis. De volgende dag gingen er een ranger en 4 politieagenten mee. Toen uw seminarie begon, ontstond er een gevecht tussen de politieagenten en de taliban, waarbij twee talibanleden om het leven kwamen. U slaagde er in om te ontsnappen. De volgende dag kwamen de taliban opnieuw langs bij de malik en beschuldigden hem ervan de ingenieurs uitgenodigd te hebben. De malik repliceerde dat hij u niet uitnodigde en dat u uit eigen beweging kwam. Ze vroegen naar de medewerkers en de malik noemde uw naam. Na een week gingen de taliban naar de imam van uw dorp en vroegen hem naar u. Ze lieten een boodschap achter dat u zich in hun centrum Sangre in Alingar moest aanmelden. De volgende dag bracht de imam u en uw vader hiervan op de hoogte. Nog een week later kwamen de taliban naar uw huis, klopten op de deur en bedreigden uw vader. Zij zeiden dat zij de volgende dag terug zouden komen en u zouden meenemen als u zich niet aanmelde. U bracht uw kantoor op de hoogte, maar ze konden niet helpen. U ging naar Kabul, waar u anderhalve week bleef. Ondertussen waren de taliban een twee keer naar uw huis gekomen waarbij uw vader bedreigd werd. Uw vader belde u op en vroeg u om weg te gaan. Op 25 Sawr 1400 (15 mei 2021 volgens de westerse tijdsrekening) verliet u Afghanistan. U kwam aan in België op 16 november 2021 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 19 november 2021. Bij terugkeer vreest u gedood te zullen worden door de taliban omdat u hun plan vrijdeelde en omdat zij u door uw verblijf in België als ongelovige zullen beschouwen.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw taskara, uw badge van Daccaar, en 4 certificaten van Daccaar, met name 2 certificaten van gevolgde workshops, een certificaat van een training en een appreciatiebrief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Op basis van uw verklaringen en de door u neergelegde verklaringen wordt er niet direct betwist dat u voor Daccaar werkte. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen blijkt de taliban u verweten dat u de overheid informeerde na het aantreffen van een bom op de weg naar een werkactiviteit. Er is dan ook geen enkel inhoudelijk verband met uw werk voor Daccaar. Een vrees voor vervolging louter omdat u

werkte voor Daccaar maakt u aldus niet aannemelijk. Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk. Uw relaas is immers een opeenvolging van onwaarschijnlijkheden waardoor er geen geloof aan gehecht kan worden.

Het is vooreerst op zijn minst merkwaardig te noemen dat de dorpelingen beseften dat er een bom onder het bruggetje lag, maar wel met 15 à 16 mensen waaronder kinderen daar samentroepen (CGVS, p. 14). Voorts is het erg merkwaardig dat jullie aan het kantoor meldten dat de taliban jullie in het vizier hadden en men daar zei dat jullie de volgende dag toch naar het dorp moesten gaan voor een infosessie omdat dit zo gepland was (CGVS, p. 18). Het is moeilijk te geloven in de Afghaanse context dat de organisatie prioriteit zou geven aan het laten doorgaan van een infosessie louter en alleen omdat het op de planning stond, terwijl men op de hoogte was van een concreet gevaar. Ook de houding van de malik is zeer bevreemdend. Niettegenstaande hij op de hoogte was van het bezoek van de taliban aan het dorp, besloot hij toch dat het een goed idee was om de infosessie te laten doorgaan en zo zijn dorpelingen in gevaar te brengen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat Afghaanse Nationale Politie vier gewapende medewerkers en een voertuig kon missen voor het begeleiden van een infosessie – niet bepaald een dringende aangelegenheid – in een dorp onder vizier van de taliban (CGVS, p. 18-19). Ook uw verklaringen over het gevecht dat zich afspeelde zijn merkwaardig. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u dacht dat het gevecht een uur duurde (CGVS, p. 20), maar geeft later aan dat u geen informatie heeft omdat u 10 à 15 minuten nadat het gevecht begon, vertrok (CGVS, p. 21). Daarenboven is het erg opmerkelijk dat de malik aan de taliban wel heel gedetailleerde informatie over u doorgaf – zo vertelde hij hen dat u [M.Y.] was, de zoon van [M.N.] uit Shamsherabad dorp – maar hij blijkbaar letterlijk niets kon vertellen over de twee ingenieurs die de dag ervoor ook bij hem geweest waren om een infosessie te geven. Indien jullie werkelijk met drie voor een infosessie bij de malik zijn geweest kan op z'n minst verwacht worden dat de malik de naam van zijn bezoekers zou gekend hebben. Hierbij aansluitend is het ook weinig geloofwaardig dat de malik aan u dan weer geen enkele informatie heeft gegeven over de taliban die naar u zouden gevraagd hebben. Zo kon u immers niet vertellen met hoeveel de taliban waren die naar de malik van Qalay Qazi Nawabad kwamen. Niettegenstaande u verklaarde dat het taliban uit de regio waren kon u niet zeggen wie ze waren noch kon u vertellen tot welke commandant of groepering ze behoorden (CGVS, p. 22). Het feit dat u deze zaken niet vroeg aan de malik maakt dit alles nog ongeloofwaardiger. Voorts weet u niet of de taliban die naar de imam van uw eigen dorp gingen dezelfde taliban waren die de malik bezocht hadden (CGVS, p. 22). Ook uw reactie toen u van de malik vernam dat de taliban naar u informeerden, is weinig aannemelijk, u zegt immers dat u niet echt reageerde en dat u zou afwachten of ze u zouden benaderen (CGVS, p. 22). Het is voorts weinig geloofwaardig dat de taliban via de imam lieten weten dat u zich in Sangre moest aanmelden, zonder verdere instructies. Bij navraag blijkt Sangre immers niet een dorp, maar een regio te zijn. U beschikt verder niet over een adres (CGVS, p. 22) en weet niet bij wie u zich moest aanbieden (CGVS, p. 23). Er kan dan ook niet ingezien worden hoe de taliban van u verwachtten dat u zich bij hen zou aanmelden. Uw reactie bij het vernemen van het bezoek van de taliban aan de imam van uw dorp is eveneens verbazend lauw, u verklaart immers dat u niets speciaals deed en gewoon dacht om te wachten, als ze de tweede keer langskwamen, zou u maatregelen nemen (CGVS, p. 23). In dit verband is het merkwaardig dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u na het bezoek van de taliban aan de imam uw werkgever inlichtte die u aanraade een week te wachten om te zien wat de taliban zou doen (vragenlijst DVZ voor het CGVS, vraag 3.5) terwijl u voor het CGVS het inlichten van uw werkgever pas situeert na het eerste bezoek van de taliban aan uw vader. Uw werkgever zou hierbij louter gezegd hebben dat hij niets kon doen (CGVS p. 24). Vervolgens moet er vastgesteld worden dat u tegenover de DVZ verklaarde dat de taliban aan uw vader vroegen dat u een bom bij uw werkgever moest binnensmokkelen (vragenlijst DVZ voor het CGVS, vraag 3.5). Hierover vermeldde u echter niets op het commissariaat, ook niet wanneer er u uitdrukkelijk gevraagd werd of de taliban nog iets anders van u verwachtten dan dat u zich bij hen zou aanmelden (CGVS, p. 24). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen bij DVZ zegt u dat ze ook aan uw vader zeiden dat u een bom in het kantoor moest plaatsen (CGVS, p. 24). Het hoeft geen betoog dat een dergelijk bijsturen van uw verklaringen niet kan overtuigen. De vaststelling dat u niet eenduidig bent over de eisen van de taliban doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het gebeurde. Daarnaast houdt het helemaal geen steek dat de taliban zouden vragen om een bom te plaatsen aan iemand die ze van collaboratie met de overheid beschuldigden, precies omdat hij een bomaanslag vrijdeld had. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen en aan uw problemen met taliban. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de bezoeken van de taliban aan uw familie na uw vertrek. Voor de volledigheid moet het volgende opgemerkt worden. U geeft aan dat u meewerkte aan poliovaccinaties (CGVS, p. 9). U verklaarde ook dat u voor het incident met de bom nooit problemen had met de taliban (CGVS, p. 13). Een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de toekomst naar aanleiding van uw medewerking aan poliovaccinaties is dan ook niet aannemelijk. Bovendien was u zelf geen vaccinator maar vulde u louter de papieren in van de gevaccineerden.

Tot slot moet er nagegaan worden op het betoog van uw advocaat, die meent dat u bij een eventuele terugkeer door de taliban als ongelovige beschouwd zal worden en berecht zal worden (CGVS, p. 25). Het is

het zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van hiervan wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer, maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Gevraagd naar een reactie op de woorden van uw advocaat, bevestigt u dat u als ongelovige beschuldigd zou worden. U brengt echter geen persoonlijke elementen aan wanneer daar naar gevraagd wordt en verwijst louter naar de algemene situatie (CGVS, p. 26). Er moet eveneens opgemerkt worden dat u zichzelf als moslim beschouwt (CGVS, p. 5). In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Ook uw tewerkstelling bij Dacaar, waarvan de attesten getuigen, wordt niet betwist. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op [https:// euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023)) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak

in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in provincie Laghman actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te provincie Laghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep in casu

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet het verzoek om internationale bescherming bij voorrang onderzoeken in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Geneve op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van deze wet).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt en waarbij hij in vergelijking met de bestreden beslissing bijkomend verwijst naar “*EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023*”, “*UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023*” alsook de “*COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023*”. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop noch informatie die niet in lijn ligt met de informatie die blijkt uit de door verweerder aangebrachte bronnen, die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zouden nopen.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Het vluchtrelaas

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) onder meer dat hij vreest te worden gedood door de taliban omdat hij een aanslag van de taliban verijdelde, dit door de Afghaanse overheid hiervan op de hoogte te brengen, die een door de taliban onder een brug geplaatste bom onschadelijk maakten. Verzoeker was op dat moment onderweg om als “*ingenieur*” voor DACAAR (Danish Committee for Aid to Afghan Refugees) een infosessie te geven over gezondheid en hygiëne aan de dorpingen van Qalay Qazi Nawabad.

3.2. Verzoekers profiel van humanitair werker

De Raad merkt op dat verweerder de identiteit van verzoeker, zijn leeftijd (thans 28 jaar), zijn studies (12 jaar gestudeerd in de Chahar Bagh school in Laghman en dan twee jaar farmacie in een instituut in Nangarhar), zijn afkomst (dorp Shamsherabad, district Qarghayi, provincie Laghman) en zijn tewerk-stelling voor de internationale ngo DACAAR niet betwist. De Raad stelt aan de hand van het gehoor-verslag vast dat verzoeker meermaals werd gevraagd wat hij precies deed voor DACAAR en dat verzoeker dit uiteenzette en concreet maakte. Hij ondersteunde zijn tewerkstelling voor DACAAR tevens met documenten. Zo legt hij blijkens het administratief dossier voor, de originelen van: een “*identity card*” van DACAAR waarop zijn functie wordt vermeld, met name “*Promotor-Hygiene & Sanit*”, door het CG aangeduid als “*badge Dacaa*” (documentenmap, stuk 2); “*4 certificaten Dacaa*” (documentenmap, stuk 3); het betreft een trainingscertificaat afgeleverd naar aanleiding van een vierdaagse workshop van 25 tot 28 april 2018 getiteld “*Community Health Promotion For Trainers*”; een trainingscertificaat afgeleverd naar aanleiding van een vierdaagse workshop van 7 tot 10 april 2020 getiteld “*Community Health Promotion For Trainers*”; een trainingscertificaat afgeleverd naar aanleiding van een driedaagse training van 18-20 maart 2020 getiteld “*Hygiene Education and Fhag Training*” waarbij specifiek wordt vermeld “*on Hygiene Education and Female Health Action Group*”; een onvertaald document waarop bovenaan het logo van UNICEF en DACAAR staat waarvan de bestreden beslissing stelt dat het een appreciatiebrief is. Deze documenten worden door verweerder niet in twijfel getrokken. Verzoeker verklaarde tevens dat hij voordien ongeveer gedurende twee jaar deelnam aan poliovaccinaties voor een Zweedse organisatie (CG, p. 9). Hij ging samen met een collega naar het huis van mensen die dienden te worden gevaccineerd waarbij het verzoekers taak was om er het aantal gevaccineerde personen op papier te zetten (CG, p. 9). Dit alles wordt door verweerder ook niet in vraag gesteld.

3.3. Landeninformatie over humanitaire werkers en terugkeerders uit het Westen

De Raad leest in de zowel door verweerder als door verzoeker aangehaalde EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023 dat na de machtsovernamen door de taliban incidenten werden gerapporteerd waarbij humanitaire werkers doelwit waren van zowel de taliban als ISKP en andere gewapende groeperingen. Volgens EUAA zijn de daden begaan tegen humanitair personeel zo ernstig, dat ze vervolging uitmaken (zoals ontvoering, moord en arbitraire detentie) (EUAA, Afghanistan Country Guidance, January 2023, p. 71). Deze personen worden, afhankelijk van de departementen en activiteiten van organisaties en ngo's waarvoor zij werkten, omschreven als risicoprofielen (idem). Zij hebben daarom mogelijk een nood aan internationale bescherming. Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid van deze nood aan bescherming dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening dient te worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals activiteiten voor een nationale/internationale ngo gerelateerd aan poliovaccinatie of andere activiteiten die worden beschouwd als niet-neutraal of in strijd met de culturele of religieuze normen.

In de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 waarnaar de aanvullende nota van verweerder verwijst en waarvan de hyperlink wordt verstrekt, kan worden gelezen dat na de machts-overname door de taliban, sommige humanitaire hulpverleners werden geëvacueerd uit Afghanistan. In september 2021 verklaarden de de facto-autoriteiten garant te staan voor de veiligheid en beveiliging van humanitaire medewerkers en de vrijheid van beweging van humanitaire werkers, inclusief vrouwen. Deze beloften om “*humanitaire hulpverleners te beschermen*” werden herhaald in februari 2022. Hoewel humanitaire werkers hebben geprobeerd hun werk voort te zetten, wordt de algehele omgeving waarin zij hun activiteiten uitvoeren omschreven als “*extreem uitdagend*” (“*extremely challenging*”) en precair, waarbij de lokale de facto-autoriteiten routinematig ingrijpen en hun operaties beperken. Sinds de taliban aan de macht kwamen, merkte de VN een toename op in het aantal arrestaties van humanitaire werkers (van 3 gevallen in 2020 tot 76 gevallen in 2022). Tussen 6 februari 2023 en 20 mei 2023 registreerde de VN in totaal 299 incidenten waarbij werd ingegrepen in de uitvoering van humanitaire activiteiten, wat een toename vertegenwoordigt in vergelijking met dezelfde periode in 2022 (waarin 158 incidenten werden geregistreerd). Gedurende dezelfde periode werden 78 aanvallen op humanitair personeel, bezittingen en faciliteiten geregistreerd, wat een afname is ten opzichte van 91 incidenten gedocumenteerd in dezelfde periode in 2022. Een internationale

analist verklaarde dat de taliban GDI (General Directorate of Intelligence) en de taliban MPVPV (Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice) actief werken aan het identificeren van vermeende tegenstanders, ook door obstakels op te werpen voor ngo's waarvan zij het personeel verdenken en/of waarvan de programma's niet in overeenstemming zijn met de taliban-ideologie. In september 2023 werden 18 medewerkers (onder wie een Amerikaanse chirurg) van de ngo International Assistance Mission (IAM) in Afghanistan gearresteerd vanuit hun kantoren in de provincie Ghor en vastgehouden. De omstandigheden die tot deze arrestatie hebben geleid, zijn onduidelijk. In een interview met de EUAA merkte een internationale journalist op dat de facto-gouverneur van de provincie Ghor berucht is als een taliban-hardliner, en voegde eraan toe dat de arrestatie van de 18 humanitaire werkers kan worden gezien als een voorbeeld van de willekeur en inconsistentie waarmee de de facto-autoriteiten ngo's en hun personeel behandelen, die zij ervan verdenken niet te voldoen aan hun beleid.

De bronnen geven voorts aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"* augustus 2022, p. 53-55; Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, Algemeen Ambts-bericht Afghanistan, juni 2023, p. 44). Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

3.4. Verweerders beoordeling van het vluchtrelaas

Verweerder stelt in de bestreden beslissing op basis van de door hem aangehaalde landeninformatie dat er *"in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging"*. Hij oordeelt dat het bijgevolg aan verzoeker is om specifieke redenen aan te brengen waarom hij een nood aan bescherming heeft. Verweerder specificeert hierbij dat vervolging van personen met verzoekers profiel afhangt van specifieke elementen *"zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban."*

Op basis van de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat verweerder de vrees van verzoeker voor de taliban niet gegrond acht omdat de vervolgingsfeiten, die bovendien niet aannemelijk zijn, niet zijn gelinkt aan zijn tewerkstelling voor DACAAR en omdat zijn vroegere medewerking aan poliovaccinaties geen problemen met de taliban opleverde en zijn rol was beperkt tot het invullen van documenten.

3.5. Toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging

Evenwel ontslaat de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het oorspronkelijk vlucht-relaas, de bevoegde overheid niet van haar opdracht om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

Het gegeven dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in het verleden werd bedreigd door de taliban omwille van zijn werkzaamheden, neemt immers niet weg dat hij in mei 2021 uit Afghanistan vertrok en dat in augustus 2021 de machtsovername door de taliban plaatsvond, hetgeen onmiskenbaar een nieuw feit is. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat waar verzoeker volgens verweerder niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd zou kunnen worden aangenomen.

3.6. Verzoekers situatie

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat er sprake moet zijn van specifieke redenen opdat er sprake is van een nood aan internationale bescherming van humanitair personeel. Verweerder lijst op niet-exhaustieve wijze een aantal specifieke elementen op, maar laat dus na een toekomstgerichte beoordeling te doen in het licht van deze elementen.

De Raad merkt hierbij in het bijzonder aan de hand van het gehoorverslag op dat verzoeker verklaringen heeft afgelegd over geboortebeperking en voorbehoedsmiddelen. Dit zijn activiteiten die door het huidige talibanregime ontegensprekelijk als deviant en in strijd met religieuze en culturele tradities worden beschouwd.

In het gehoorverslag kan meer bepaald worden gelezen:

“Geef nog eens een paar voorbeelden van programma's rond gezondheid a.u.b.

Wat wij aan mensen doorgaven?

Ja.

Dus wij gingen naar de regio's, naar de dorpen en dan gingen wij eerst naar het dorpshoofd, wij vroegen aan de malik om mensen te verzamelen, mensen die thuis Problemen hebben, wij willen graag advies geven over hygiëne en gezondheid, mensen kwamen naar ons en wij gaven informatie over hygiëne, water, gezondheid, het voornaamste was, wij gaven advies om goed te poetsen, rond het toilet geen afval gooien, ook vermijden dat er vuil water blijft, ook gaven wij advies dat de vrouwen toch wachten met de kinderen en tijd nemen tussen de kinderen en beter een condoom gebruiken.

En stonden de mensen open voor informatie over geboortebeperking?

Ja, zij luisterden wel wat wij vertelden, sommigen moesten wel lachten en zo, maar we zeiden, kijk, dit staat op mijn programma en we geven het door aan jullie, het is aan jullie om te doen of niet.”

(CG, p. 8)

Het komt aan verweerder toe om deze verklaringen over geboortebeperking en condoomgebruik verder uit te diepen en verzoeker hierover verder te bevragen. Eenmaal hij dit heeft uitgediept, komt het verweerder toe om dan te beoordelen of dit gecombineerd met verzoekers profiel van humanitaire werker voor een buitenlandse ngo, gecombineerd met zijn deelname aan poliovacinaties in het verleden, gecombineerd met zijn studies van twee jaar farmacie in een instituut in Nangarhar na het doorlopen van de middelbare school, gecombineerd met verzoekers vertrek uit Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, waar hij leefde in een regio onder controle van de overheid, gecombineerd met zijn verblijf in het Westen sedert een drietal jaar, gecombineerd met zijn afkomst (dorp Shamsheerabad, district Qarghayi, provincie Laghman), een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aannemelijk maakt.

3.7. Conclusie

Het lijkt dus niet uitgesloten dat er een aantal specifieke elementen bestaan opdat er sprake is van een nood aan internationale bescherming voor verzoeker met zijn profiel van humanitair werker. Het komt aan verweerder toe om alle door verzoeker aangehaalde elementen juridisch te kwalificeren en een toekomstgerichte beoordeling te maken van de nood aan bescherming op basis van het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie.

Een verder onderzoek naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan zijn zaak, dringt zich op. Het gebrek aan zorgvuldig onderzoek naar deze elementen verhindert de Raad om deze beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Verweerder heeft geen nota ingediend en is evenmin aanwezig om één en ander te duiden.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeks-bevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van deze wet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA